

Talan mot Europaparlamentet, väckt den 30 september 2004 av Dirk Klaas

(Mål T-393/04)

(2005/C 6/76)

(Rättegångsspråk: tyska)

Dirk Klaas, Heidelberg (Tyskland), har den 30 september 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet. Sökanden företräds av Rechtsanwält R. Moos.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara den annullering av två befodringspoäng som generaldirektören för personal beslutade om den 12 februari 2004 och som bekräftades genom beslut av Europaparlamentets generalsekreterare den 30 juni 2004, i den mån sökanden härigenom framtogs två befodringspoäng som han tilldelats för tiden före år 1999,
- ogiltigförklara beslutet och fastslå att de två befodringspoängen skall överföras till de efterföljande åren,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är tjänsteman vid parlamentet. Han befodrades till tjänstegrad A6 med retroaktiv effekt från den 1 januari 1999. Inom ramen för denna befodrning ströks alla de befodringspoäng som sökanden hade erhållit före år 1999. Som motivering för detta beslut återopade parlamentet förstainstansrättens dom i mål T-30/02 (Leonardt mot parlamentet) enligt vilken det enligt parlamentet är tillåtet att göra en sådan strykning.

Till stöd för sin talan har sökanden gjort gällande att den övergångsbestämmelse, enligt vilken alla poäng som erhållits för år 1999 skall strykas vid befodrningen, strider mot artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Han anser att denna bestämmelse inte är nödvändig, att den är oproportionell och att den strider mot likabehandlingsprincipen. Han har vidare gjort gällande att förevarande mål inte är jämförbart med mål T-30/02.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 4 oktober 2004 av SOFFASS S.p.A.

(Mål T-396/04)

(2005/C 6/77)

(Rättegångsspråk: italienska)

SOFFASS S.p.A. har den 4 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaterna Vincenzo Biliardo och Christiano Bacchini.

Även SODIPAN (Société en Commandite par Actions) var part i förfarandet vid överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 16 juli 2004 (ärende R 0699/2003-1), och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:

Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke:

Figurmärket "NICKY", för varor som ingår i klass 16 (Artiklar av papper och/eller cellulosa för hushålls- och hygienändamål) – Ansökan nr 1.315.985

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som återopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

Det franska bolaget SODIPAN (société en commandite par actions)

Varumärke eller kännetecken som återopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

De franska figurmärkena "NOKY" (nr. 1.346.586) och "noky" (nr. 1.400.192) för varor i klass 16

Invändningsenhetens beslut:

Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Invändningsenhetens beslut upphävs och ärendet återförvisas till invändningsenheten för förnyad handläggning

Grunder: Felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (förväxlingsrisk)

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 7 oktober 2004 av Scandlines Sverige AB

(Mål T-399/04)

(2005/C 6/78)

(Rättegångsspråk: engelska)

Scandlines Sverige AB, Helsingborg, Sverige, har den 7 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av C. Vajda, QC, och advokaterna R. Azelius och K. Azelius.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 23 juli 2004 att avslå sökandens klagomål av den 2 juli 1997,
- återförvisa ärendet till kommissionen för omprövning av klagomålet med hänsyn till förstainstansrättens dom, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnad oberoende av utgången i målet.

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett svenskt företag vars huvudsakliga verksamhet är som hamnagent för ett färjerederi. Sökanden ingav ett klagomål till kommissionen mot Helsingborgs Hamn AB (HHAB), ett företag som är ansvarigt för skötseln av hamnen i Helsingborg, Sverige, och prissättningen av hamnavgifterna. Sökanden ansåg att HHAB tog ut alltför höga hamnavgifter av sökanden och att det utnyttjade sin dominerande ställning i strid med artikel 82 EG. Detta klagomål har avslagits igenom det omtvistade beslutet.

Till stöd för sin ansökan hävdar sökanden att kommissionen felaktigt har slagit fast att hamnavgifterna för färjerederier inte

var för höga. Enligt sökanden har kommissionen i sin kostnadsanalys fastställt att avkastningen för HHAB inom färjeverksamheten har överstigit 100 procent av värdet på eget kapital i denna verksamhet. Sökanden hävdar att en sådan avkastning inte kan uppnås på en konkurrensutsatt marknad och att den därför är orimlig, oskälig och innebär missbruk. Sökanden anser att genom att avvisa den slutsatsen har kommissionen felaktigt tillämpat begreppet "ekonomiskt värde" och underlåtit att tillämpa proportionalitetsprincipen eller korrekta bevisbördesregler. Sökanden hävdar också att kommissionen felaktigt har underkänt jämförelsen mellan pris som tagits ut av färjerederier och det som tagits ut av transportrederier liksom den mellan pris som tagits ut i Helsingborg och det som tagits ut i Elsinore, på andra sidan av samma rutt. Sökanden bestrider också kommissionens slutsats att det inte förelåg någon prisdiskriminering i den mening som avses i artikel 82 EG mellan färje- och transportrederier. Enligt sökanden har kommissionen felaktigt dragit slutsatsen att tjänsterna som tillhandahålls av HHAB till dessa två branscher inte är jämförbara och att det inte finns någon konkurrensnackdel för färjerederierna.

Sökanden hävdar vidare att kommissionens resonemang är felaktigt, bristfälligt och motsägelsefullt och följaktligen strider mot artikel 253 EG. Sökanden åberopar också ett åsidosättande av dess rätt att yttra sig enligt artikel 6 i förordning 2842/98 och hävdar att kommissionen underlåtit att genomföra en korrekt undersökning inom en rimlig tidsfrist och därigenom åsidosatt artikel 10 EG, artikel 6 i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna och principen att kommissionen måste agera inom rimlig tidsfrist.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 8 oktober 2004 av Nadine Schmit

(Mål T-419/04)

(2005/C 6/79)

(Rättegångsspråk: franska)

Nadine Schmit, Ispra (Italien), har den 15 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Pierre Paul Van Gehuchten och Pierre Jadoul, med delgivningsadress i Luxemburg.